

(19)

URZĄD
PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

(10) **PL 247390 B1**

(12)

Opis patentowy

(21) Numer zgłoszenia: **434260**

(22) Data zgłoszenia: **2020.06.04**

(43) Data publikacji o zgłoszeniu: **2021.12.06 BUP 36/2021**

(45) Data publikacji o udzieleniu patentu: **2025.06.23 WUP 25/2025**

(51) MKP:

H02G 15/08 (2006.01)

H02G 15/10 (2006.01)

H02G 15/117 (2006.01)

H02G 15/18 (2006.01)

H01R 4/28 (2006.01)

H01R 4/26 (2006.01)

H01R 9/03 (2006.01)

H01R 9/05 (2006.01)

(73) Uprawniony z patentu:

**UNILIFT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA
KOMANDYTOWA, Bydgoszcz, PL**

(72) Twórca(-y) wynalazku:

**ANDRZEJ JARACZ, Bydgoszcz, PL
ANDRZEJ PIECZKA, Bydgoszcz, PL**

(74) Pełnomocnik:

rzecz. pat. Oliwia Czarnocka, Warszawa, PL

(54) Tytuł:

Ośłona końcowa linii szynoprzewodowej

PL 247390 B1

Opis wynalazku

Przedmiotem wynalazku jest osłona końcowa linii szynoprzewodowej, przeznaczona do bezpiecznego osłaniania zakończenia linii szynoprzewodowej, w szczególności do izolowania od otoczenia wystających poza obudowę szynoprzewodu elementów przewodzących prąd elektryczny.

Znany jest z opisu FR2353479 system zasilania, który jest przeznaczony do zasilania ruchomych urządzeń elektrycznych, posiadający wzdłuż linii skrzynkę zaciskową składającą się z dwóch symetrycznych pół-skorup. Skrzynka ma część końcową z przymocowaną do niej dławnicą, co umożliwia przekształcenie skrzynki w zakończenie linii. Ta część końcowa może mieć prowadnice z blachy stalowej do montażu na końcu przewodu w celu doprowadzenia zasilania i jednocześnie uszczelnienia. Skrzynka może również mieć podłużne wyprofilowanie pasowane w rowku kanału szynoprzewodu oraz dwie płytki mocujące na przeciwnym końcu zaciśnięte na boku rowka, tworząc ogranicznik dla wózka odbieraka prądu poruszającego się w szynoprzewodzie.

Dokument EP0909473 dotyczy obudowy szynoprzewodu o strukturze plastra miodu i ruchomego połączenia do zasilania elektrycznego, zasadniczo składającego się z odcinków obudowy z materiału izolacyjnego, w których umieszczone są przewody elektryczne łączone ze sobą na połączeniach odcinków obudowy. W miejscach łączenia odcinków obudowy szynoprzewodu, stosuje się osłony izolujące połączenia elektryczne. Linia szynoprzewodowa zawiera też osłonę punktu zasilania na linii w kształcie skrzynki, która jest także montowana na zakończeniu linii szynoprzewodu, jako miejsce zasilania. Linia szynoprzewodowa składająca się z szeregu odcinków, posiada pokrywy zamykające na końcach linii, elementy zawieszenia dla odcinków szynoprzewodu i co najmniej jeden odbierak prądu elektrycznego do przekazywania energii dla dowolnej stałej lub ruchomej jednostki odbiorczej. Pokrywy zamykające końce linii szynoprzewodowej są utworzone przez element o kształcie dopasowanym do obudowy szynoprzewodu i element końcowy, który jest przymocowany na końcach linii za pomocą połączenia śrubowego.

Ujawniony stan techniki nie rozwiązuje problemu szybkiego i skutecznego zakańczania linii szynoprzewodowej z dodatkowym bezpiecznym, pewnym zabezpieczeniem przed otwarciem zatrząsków i wysunięciem z profilu szynoprzewodu. W ujawnionym stanie techniki osłony nie mają uniwersalnego korpusu, który można użyć w dowolnym miejscu linii szynoprzewodu, w tym też na zakończeniach linii. Odcinki linii szynoprzewodu wykonane z lekkiego tworzywa sztucznego muszą być łączone ze sobą i osłaniane oraz zakańczane w pewny i bezpieczny sposób bez narażenia ludzi na porażenie prądem.

Celem wynalazku jest dostarczenie ulepszonej osłony zamykającej profil na jednym lub dwóch końcach linii szynoprzewodowej, zapewniającej łatwy, szybki, a przy tym precyzyjny montaż. Konieczny jest pewny i bezpieczny sposób zamykania linii szynoprzewodowych, za pomocą uniwersalnej osłony, którą można używać także do ochrony miejsc połączeń prostych i łukowych odcinków linii. Zakończenia linii muszą być sztywne i stabilne. Osłona zakańczająca linię szynoprzewodową musi spełniać wymogi właściwej ochrony przed dotykiem elementów przewodzących prąd znajdujących się w szynoprzewodzie oraz zapewniać bezpieczeństwo eksploatacji linii szynoprzewodowej. Osłona musi mieć też pewne zabezpieczenie dodatkowe przed przypadkowym jej otwarciem lub przemieszczeniem na zakończeniu profilu linii szynoprzewodu. Konstrukcja osłony końcowej powinna też umożliwiać jej wykorzystanie do wprowadzenia i podłączenia przewodu zasilającego linię szynoprzewodową w zależności od potrzeb użytkownika.

Przedmiotem, istotą wynalazku jest osłona końcowa linii szynoprzewodowej w kształcie tunelu o prostokątnym przekroju zawierająca zatrząskiwane i przystające do siebie dwa elementy – element pierwszy, element drugi, z pierwszym kołnierzem i drugim kołnierzem odpowiadającym rozmiarem zewnętrznemu obrysowi obudowy szynoprzewodu i zawierająca zaczepy boczne i zaczepy centralne umieszczone na górnej części elementu pierwszego i elementu drugiego, oraz umieszczone w dolnej części elementu pierwszego i elementu drugiego wypusty i garby, które to garby przebiegają wzdłuż całej długości elementu pierwszego i elementu drugiego charakteryzująca się tym, że posiada korpus osadzony w drugim kołnierzu, który to korpus ma ściankę tylną i podstawę oraz docisk dołączony przy podstawie korpusu, który to docisk ma kształt płytki z otworem otworami, jednocześnie w górnej części pierwszego kołnierza i drugiego kołnierza przy miejscu łączenia pierwszego elementu i drugiego elementu osłony znajduje się gniazdo na połączenia śrubowe.

Korzystnie jest, gdy pierwsza część kołnierza i druga część kołnierza osłony ma jednakową szerokość.

Korzystnie jest również, gdy pierwsza część kołnierza i druga część kołnierza osłony posiada otwór do demontażu.

Korzystnie jest także, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w górnej części posiada żebra dociskowe.

Również korzystnie jest, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w górnej części posiada żebro ustalające.

Jest także korzystnie, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w dolnej części zawiera otwory blokady.

Również korzystnie jest, gdy otwory blokady ukształtowane są po obu stronach osi podstawy korpusu.

Jest także korzystnie, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w dolnej części posiada krawędzie.

Również korzystnie jest, gdy w podstawie korpusu ukształtowane są żebra przebiegające wzdłuż garbu.

Korzystnie jest także, gdy u dołu elementu pierwszego i elementu drugiego osłony ukształtowano otwory blokady.

Korzystnie, gdy posiada korpus osadzony i ustalony w szczelinie profilu szynoprzewodu i zamocowany do końca profilu za pomocą docisku w kształcie płytki z otworami z połączeniem śrubowym, przy czym głębokość wsunięcia korpusu w szczelinę profilu jest ograniczona progiem wymodelowanym w korpusie a elementy – element pierwszy i element drugi są ustalane względem korpusu za pośrednictwem otworów i wypustów w podstawie oraz pierwszego kołnierza i drugiego kołnierza w osłonie.

Kolejnym przedmiotem wynalazku jest osłona zasilania końcowego linii szynoprzewodowej w kształcie tunelu o prostokątnym przekroju zawierająca zatraskiwane i przystające do siebie dwa jednakowe elementy – element pierwszy, element drugi, z pierwszym kołnierzem i drugim kołnierzem, odpowiadającym rozmiarem zewnętrznemu obrysowi obudowy szynoprzewodu i zawierająca zaczepy boczne i zaczepy centralne umieszczone na górnej części elementu pierwszego i elementu drugiego oraz umieszczonym w dolnej części elementu pierwszego i elementu drugiego wypusty i garby, które to garby przebiegają wzdłuż całej długości elementu pierwszego i elementu drugiego, która charakteryzuje się tym, że posiada korpus osadzony w drugim kołnierzu, który to korpus ma ściankę tylną i podstawę z dociskiem dołączonym przy podstawie korpusu, który to docisk ma kształt płytki z otworami, jednocześnie w górnej części pierwszego kołnierza i drugiego kołnierza przy miejscu łączenia pierwszego elementu i drugiego elementu osłony znajduje się gniazdo na połączenia śrubowe, a ponadto, że do korpusu dołączona jest dławnica przewodu elektrycznego.

Korzystnie jest, gdy pierwsza część kołnierza i druga część kołnierza osłony ma jednakową szerokość.

Korzystnie jest również, gdy pierwsza część kołnierza i druga część kołnierza osłony posiada otwór do demontażu.

Korzystnie jest także, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w górnej części posiada żebra dociskowe.

Również korzystnie jest, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w górnej części posiada żebro ustalające.

Jest także korzystnie, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w dolnej części zawiera otwory blokady.

Również korzystnie jest, gdy otwory blokady ukształtowane są po obu stronach osi podstawy korpusu.

Jest także korzystnie, gdy pierwszy element oraz drugi element osłony w dolnej części posiada krawędzie.

Również korzystnie jest, gdy w podstawie korpusu ukształtowane są żebra przebiegające wzdłuż garbu.

Korzystnie jest także, gdy u dołu elementu osłony ukształtowano otwory blokady.

Korzystnie jest, gdy dławnica przewodów elektrycznych zamontowana jest w ścianie tylnej lub w podstawie korpusu oraz, że w osłonie zasilania końcowego dławnicę umieszcza się zasadniczo w ścianie tylnej korpusu, przy czym jednocześnie rozwiązanie umożliwia montaż zamiennych dławnic w podstawie korpusu.

Korzystnie także, że posiada korpus osadzony i ustalony w szczelinie profilu szynoprzewodu i zamocowany do końca profilu za pomocą docisku w kształcie płytki z otworami z połączeniem śrubowym,

przy czym głębokość wsunięcia korpusu w szczelinę profilu jest ograniczona progiem wymodelowanym w korpusie a elementy osłony są ustalane względem korpusu za pośrednictwem otworów i wypustów w podstawie oraz kołnierzy w osłonie.

Zaletą wynalazku jest to, że umożliwia zakańczanie linii szynoprzewodowej uniwersalną osłoną, wytwarzaną we wspólnym procesie technologicznym z osłonami montowanymi w miejscach połączeń odcinków linii szynoprzewodowej. Montaż osłony zakańczającej jest przy tym szybki i bezpieczny oraz chroni przed porażeniem prądem, posiada dodatkowe zabezpieczenie złączem śrubowym, które jest pewne i dodatkowo umożliwia użycie korpusu z dławicami w celu podłączenia zasilania do linii szynoprzewodowej. Dodatkowe zabezpieczenie osłony złączem śrubowym powoduje, że szynoprzewód jest stabilny, a urządzenia poruszające się wewnątrz szynoprzewodu są zabezpieczone przed wysunięciem z profilu szynoprzewodu. Zamocowanie osłony zakańczającej jest łatwe w montażu poprzez odpowiednio ukształtowane żebra i kołnierze jak również poprzez przystające zatrzaski, dopasowane garby oraz złącza śrubowe mocujące je do profilu szynoprzewodu bez narażenia na uszkodzenia. Osłonę końcową można zdemontować bez jakichkolwiek uszkodzeń innych elementów linii szynoprzewodowej i w zależności od potrzeb dalej ją przedłużyć i rozbudować. Osłona połączeń jest elementem bezpieczeństwa eksploatacji linii szynoprzewodowej.

Osłona, według wynalazku, jest uwidoczniona na figurach rysunku, na których:

Fig. 1 przedstawia rzut perspektywiczny osłony końcowej linii szynoprzewodowej;

Fig. 2 przedstawia powiększenie rzutu perspektywicznego fragmentu osłony końcowej linii szynoprzewodowej z fig. 1;

Fig. 3 przedstawia rzut perspektywiczny fragmentu jednego elementu osłony odcinków prostych linii szynoprzewodowej z fig. 1 w rozłożonym stanie;

Fig. 4 przedstawia rzut perspektywiczny wnętrza jednego elementu osłony odcinków prostych linii szynoprzewodowej z fig. 1 w rozłożonym stanie, w widoku z dołu;

Fig. 5 przedstawia rzut osłony końcowej zamocowanej na jednym z końców linii szynoprzewodowej;

Fig. 6 przedstawia rzut perspektywiczny osłony zasilania końcowego linii szynoprzewodowej;

Fig. 7 przedstawia rzut perspektywiczny odsłoniętej z boku osłony zasilania końcowego linii szynoprzewodowej zamocowanej na szynoprzewodzie.

W pierwszym przykładzie wykonania przedstawiono osłonę zakończeń linii szynoprzewodowej jak na fig. 1 przeznaczonej do zabezpieczenia przed porażeniem jednego lub dwóch końców linii szynoprzewodowej, poprzez izolowanie wystających poza profil z tworzywa sztucznego elementów przewodzących 29a, 29b, 29c, 29d, 29e – w postaci taśm lub płaskowników głównie miedzianych. Osłona 24 zakończeń linii szynoprzewodowej ma kształt tunelu o prostokątnym przekroju. Zawiera ona dwa główne elementy – element pierwszy 1a, element drugi 1b, które łączą się ze sobą poprzez zaczepy boczne 3 i zaczepy centralne 4. Zaczepy boczne 3 i zaczepy centralne 4 umieszczone są w górnej części każdego z elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b. Tunelowy kształt osłony posiada na swoich końcach uformowane kołnierze – pierwszy kołnierz 1e, drugi kołnierz 1f, odpowiadający rozmiarem zewnętrznemu obrysowi obudowy profilu szynoprzewodu 2b i szczelnie do niego przylega. Pierwsza część pierwszego kołnierza 1e i druga część drugiego kołnierza 1f osłony 24 ma jednakową szerokość i kształt tworząc przylegające opasanie profilu szynoprzewodu. W pierwszej części pierwszego kołnierza 1e i drugiej części drugiego kołnierza 1f znajduje się otwór 6 do demontażu osłony i wypinania zaczepów centralnych 4 znajdujących się na górnej płaszczyźnie pierwszego kołnierza 1e i drugiego kołnierza 1f. Wewnątrz każdego z elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b, znajdują się żebra dociskowe 5 zapewniające stabilną konstrukcję i pewny docisk osłony 24 do profilu szynoprzewodu. Elementy – element pierwszy 1a, element drugi 1b osłony 24 w górnej części posiadają żebra ustalające 7 i żebra dociskowe 5, które umożliwiają precyzyjne ustawienie osłony 24 na końcach odcinków linii szynoprzewodu i dokładne doleganie do powierzchni. W każdym z elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b osłony 24 w jego dolnej części ukształtowano otwory 11 blokady służące do blokowania elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b, przy czym znajdują się one na spodniej stronie elementu – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b. Po obu stronach otworów 11 blokady rozciągają się podłużne krawędzie 27a, 27b w kierunku rantu kołnierza – kołnierza pierwszego 1e, kołnierza drugiego 1f. Element pierwszy 1a oraz element drugi 1b osłony 24, w dolnej części zawiera przesłonę 10. Osłona 24 posiada również garby 9G umieszczone u dołu, wprowadzane do właściwych rowków profili szynoprzewodu dla pewnego i stabilnego osadzenia w profilu szynoprzewodu oraz posiada wypusty 9 przy podstawie 38. Garby 9G przebiegają wzdłuż całej długości elementu – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b osłony, a tym samym równolegle wzdłuż

krawędzi 27a, 27b. W górnej części kołnierza 1e, 1f w miejscu łączenia pierwszego elementu 1a i drugiego elementu 1b osłony znajduje się gniazdo 8 w postaci nadlewów z otworem przelotowym na połączenia śrubowe. Uformowany kształt gniazda 8 umożliwia osadzenie w nim nakrętki. Alternatywnie można osadzić w nim śrubę lub wkręt. Osłona końcowa posiada korpus 19 o kształcie kątownika z zastrzałami (tj. bocznymi ukośnymi ściankami) 40 przy zewnętrznych krawędziach ścianki tylnej 37 i podstawy 38, które wzmacniają i usztywniają go. W podstawie 38 korpusu 19 ukształtowane są żebra 30a, 30b, 33a, 33b przebiegające wzdłuż garbu 9G. Korpus 19 osadzony i ustalony jest poprzez żebra 30a, 30b podstawy 38 korpusu 19 w szczelinie 31 profilu szynoprzewodu 2b i zamocowany do końca profilu szynoprzewodu 2b za pomocą docisku 20 w kształcie ażurowej płytki z otworami 35a, 35b z zastosowaniem połączeń śrubowych 34a, 34b, przy czym głębokość wsunięcia korpusu 19 w szczelinę 31 profilu szynoprzewodu 2b jest ograniczona progiem 39 wymodelowanym w korpusie 19, a elementy – element pierwszy 1a, element drugi 1b są ustalane względem korpusu 19 za pośrednictwem otworów 11 blokady i wypustów 9 w podstawie 38 oraz w kołnierzu – pierwszym kołnierzu 1e, drugim kołnierzu 1f w osłonie 24. Zwiększa się przez to pewność i bezpieczeństwo użytkowania szynoprzewodu.

W kolejnym przykładzie wykonania przedstawiono osłonę zasilania końcowego linii szynoprzewodowej jak na fig. 6 przeznaczoną do zabezpieczenia przed porażeniem końca linii szynoprzewodowej, do którego jest doprowadzone zasilanie, poprzez izolowanie wystających poza profil z tworzywa sztucznego elementów przewodzących 29a, 29b, 29c, 29d, 29e, w postaci taśm lub płaskowników głównie miedzianych i przystosowaną do przyłączenia linii szynoprzewodowej do sieci energetycznej za pośrednictwem przewodu elektrycznego, który to przewód wprowadzany jest przez dławnicę 22 lub opcjonalnie dławnicę 23 i podłączany do elementów przewodzących. Osłona 25 zasilania końcowego linii szynoprzewodowej ma kształt tunelu o prostokątnym przekroju. Zawiera ona dwa główne elementy – element pierwszy 1a, element drugi 1b, które łączą się ze sobą poprzez zaczepy boczne 3 i zaczepy centralne 4. Zaczepy boczne 3 i zaczepy centralne 4 umieszczone są u góry każdego z elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b. Tunelowy kształt osłony posiada na swoich końcach uformowany kołnierz – pierwszy kołnierz 1e, drugi kołnierz 1f, odpowiadający rozmiarem zewnętrznemu obrysowi obudowy profilu szynoprzewodu 2b i szczelnie do niego przylega. Pierwsza część pierwszego kołnierza 1e i druga część drugiego kołnierza 1f osłony 25 mają jednakową szerokość i kształt tworząc przylegające opasanie profilu zewnętrznego szynoprzewodu. W pierwszej części pierwszego kołnierza 1e i drugiej części drugiego kołnierza 1f znajduje się otwór 6 do demontażu osłony i wypinania zaczepów 4 znajdujących się na górnej płaszczyźnie kołnierza – kołnierza pierwszego 1e, kołnierza drugiego 1f. Wewnątrz każdego z elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b, znajdują się żebra dociskowe 5 zapewniające stabilną konstrukcję i pewny docisk osłony 25 do profilu szynoprzewodu. Element – element pierwszy 1a, element drugi 1b, osłony 25 w górnej części posiadają żebra ustalające 7 i żebra dociskowe 5, które umożliwiają precyzyjne ustawienie osłony 25 na końcach odcinków linii szynoprzewodu i dokładne doleganie do powierzchni. W każdym z elementów – elemencie pierwszym 1a, elemencie drugim 1b osłony 25 w dolnej części ukształtowano otwory 11 blokady służące do blokowania elementów – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b, przy czym znajdują się one na spodniej stronie elementu – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b. Po obu stronach otworów 11 blokady rozciągają się podłużne krawędzie 27a, 27b w kierunku rantu kołnierza – kołnierza pierwszego 1e, kołnierza drugiego 1f. Element pierwszy 1a oraz element drugi 1b osłony 25, w dolnej części zawiera przesłonę 10. Osłona 25 posiada również garby 9G umieszczone u dołu, wprowadzane do właściwych rowków profilu szynoprzewodu dla pewnego i stabilnego osadzenia w profilu szynoprzewodu oraz posiada wypusty 9 przy podstawie 38. Garby 9G przebiegają wzdłuż całej długości elementu – elementu pierwszego 1a, elementu drugiego 1b osłony, a tym samym równolegle wzdłuż krawędzi 27a, 27b. W górnej części kołnierza – kołnierza pierwszego 1e, kołnierza drugiego 1f w miejscu łączenia pierwszego elementu 1a i drugiego elementu 1b osłony znajduje się gniazdo 8 w postaci nadlewów z otworem przelotowym na połączenia śrubowe. Uformowany kształt gniazda 8 umożliwia osadzenie w nim nakrętki. Alternatywnie można osadzić w nim śrubę lub wkręt. Osłona końcowa posiada korpus 19a o kształcie kątownika z zastrzałami (tj. bocznymi ukośnymi ściankami) 40 przy zewnętrznych krawędziach ścianki tylnej 37 i podstawy 38, które wzmacniają i usztywniają go. W podstawie 38 korpusu 19a ukształtowane są żebra 30a, 30b, 33a, 33b przebiegające wzdłuż garbu 9G. Korpus 19a osadzony i ustalony jest poprzez żebra 30a, 30b podstawy 38 korpusu 19a w szczelinie 31 profilu szynoprzewodu 2b i zamocowany do końca profilu szynoprzewodu 2b za pomocą docisku 20 w kształcie ażurowej płytki z otworami 35a, 35b z zastosowaniem połączeń śrubowych 34a, 34b, przy czym głębokość wsunięcia korpusu 19a w szczelinę 31 profilu szynoprzewodu 2b jest ograniczona progiem 39

wymodelowanym w korpusie 19a, a elementy – element pierwszy 1a, element drugi 1b, są ustalane względem korpusu 19a za pośrednictwem otworów 11 blokady i wypustów 9 w podstawie 38 oraz w kołnierzu – kołnierzu pierwszym 1e, kołnierzu drugim 1f w osłonie 25. Dławnica przewodów elektrycznych 22 lub 23 zamontowana jest w ścianie tylnej 37 lub w podstawie 38 korpusu 19a. W osłonie zasilania końcowego dławnice umieszcza się zasadniczo w miejscu pod dławnicę 22 w ścianie tylnej 37 korpusu 19a. Jednocześnie rozwiązanie umożliwia montaż zamienny w miejscu pod dławnicę 23, dlatego alternatywnie korpus 19a ma zaznaczone miejsce w postaci okrągłych bruzd pod dławnicę 22 lub 23. Nie montuje się dławnic jednocześnie w obu tych miejscach. Zwiększa się przez to pewność i bezpieczeństwo użytkowania szynoprzewodu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Osłona końcowa (24) linii szynoprzewodowej w kształcie tunelu o prostokątnym przekroju szynoprzewodu (2b) zawierająca zatrzaskiwane i przystające do siebie dwa elementy – element pierwszy (1a), element drugi (1b), z pierwszym kołnierzem (1e) i drugim kołnierzem (1f) odpowiadającym rozmiarom zewnętrznemu obrysowi obudowy szynoprzewodu i zawierająca zaczepy boczne (3) i zaczepy centralne (4) umieszczone na górnej części elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b) oraz umieszczone w dolnej części elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b) wypusty (9) i garby (9G), które to garby (9G) przebiegają wzdłuż całej długości elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b) **znamienna tym**, że posiada korpus (19) osadzony w drugim kołnierzu (1f), który to korpus (19) ma ściankę tylną (37) i podstawę (38) oraz docisk (20) dołączony przy podstawie (38) korpusu (19), który to docisk (20) ma kształt płytki z otworami (35a, 35b), jednocześnie w górnej części pierwszego kołnierza (1e) i drugiego kołnierza (1f) przy miejscu łączenia pierwszego elementu (1a) i drugiego elementu (1b) osłony (24) znajduje się gniazdo (8) na połączenia śrubowe.
2. Osłona według zastrz. 1 **znamienna tym**, że pierwsza część kołnierza (1e) i druga część kołnierza (1f) osłony (24) ma jednakową szerokość.
3. Osłona według zastrz. 1–2 **znamienna tym**, że pierwsza część kołnierza (1e) i druga część kołnierza (1f) osłony (24) posiada otwór (6) do demontażu.
4. Osłona według zastrz. 1–3 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (24) w górnej części posiada żebra dociskowe (5).
5. Osłona według zastrz. 1–4 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (24) w górnej części posiada żebro ustalające (7).
6. Osłona według zastrz. 1–5 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (24) w dolnej części zawiera otwory (11) blokady.
7. Osłona według zastrz. 1–6 **znamienna tym**, że otwory (11) blokady ukształtowane są po obu stronach osi podstawy (38) korpusu (19).
8. Osłona według zastrz. 1–7 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (24) w dolnej części posiada krawędzie (27a, 27b).
9. Osłona końcowa według zastrz. 1–8 **znamienna tym**, że w podstawie (38) korpusu (19) ukształtowane są żebra (30a, 30b, 33a, 33b) przebiegające wzdłuż garbu (9G).
10. Osłona końcowa według zastrz. 1–9 **znamienna tym**, że w dolnej części elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b) osłony (24) ukształtowano otwory (11) blokady.
11. Osłona końcowa według zastrz. 1–10 **znamienna tym**, że posiada korpus (19) osadzony i ustalony w szczelinie (31) profilu szynoprzewodu (2b) i zamocowany do końca profilu szynoprzewodu (2b) za pomocą docisku (20) w kształcie płytki z otworami (35a, 35b) z połączeniem śrubowym (34a, 34b), przy czym głębokość wsunięcia korpusu (19) w szczelinę (31) profilu szynoprzewodu (2b) jest ograniczona progiem (39) wymodelowanym w korpusie (19) a elementy – element pierwszy (1a) i element drugi (1b) są ustalane względem korpusu (19) za pośrednictwem otworów (11) blokady i wypustów (9) w podstawie (38) oraz pierwszego kołnierza (1e) i drugiego kołnierza (1f) w osłonie (24).
12. Osłona zasilania końcowego (25) linii szynoprzewodowej w kształcie tunelu o prostokątnym przekroju zawierająca zatrzaskiwane i przystające do siebie dwa elementy – element pierw-

szy (1a), element drugi (1b), z pierwszym kołnierzem (1e) i drugim kołnierzem (1f) odpowiadającym rozmiarom zewnętrznemu obrysowi obudowy szynoprzewodu i zawierająca zaczepy boczne (3) i zaczepy centralne (4) umieszczone na górnej części elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b) oraz umieszczony w dolnej części elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b) wypusty (9) i garby (9G), które to garby (9G) przebiegają wzdłuż całej długości elementu pierwszego (1a) i elementu drugiego (1b)

znamienna tym, że

posiada korpus (19a) osadzony w drugim kołnierzu (1f), który to korpus (19a) ma ściankę tylną (37) i podstawę (38) z dociskiem (20) dołączonym przy podstawie (38) korpusu (19a), który to docisk ma kształt płytki z otworami (35a, 35b),

jednocześnie w górnej części pierwszego kołnierza (1e) i drugiego kołnierza (1f) przy miejscu łączenia pierwszego elementu (1a) i drugiego elementu (1b) osłony (25) znajduje się gniazdo (8) na połączenia śrubowe,

a ponadto, że do korpusu (19a) dołączona jest dławnica (22) lub (23) przewodu elektrycznego.

13. Osłona zasilania według zastrz. 12 **znamienna tym**, że pierwsza część kołnierza (1e) i druga część kołnierza (1f) osłony (25) ma jednakową szerokość.
14. Osłona zasilania według zastrz. 12–13 **znamienna tym**, że pierwsza część kołnierza (1e) i druga część kołnierza (1f) osłony (25) posiada otwór (6) do demontażu.
15. Osłona zasilania według zastrz. 12–14 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (25) w górnej części posiada żebra dociskowe (5).
16. Osłona zasilania według zastrz. 12–15 **znamienna tym**, że pierwsza część (1a) oraz druga część (1b) osłony (25) w górnej części posiada żebro ustalające (7).
17. Osłona zasilania według zastrz. 12–16 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (25) w dolnej części zawiera otwory (11) blokady.
18. Osłona zasilania według zastrz. 12–17 **znamienna tym**, że otwory (11) blokady ukształtowane są po obu stronach osi podstawy (38) korpusu (19a).
19. Osłona zasilania według zastrz. 12–18 **znamienna tym**, że pierwszy element (1a) oraz drugi element (1b) osłony (25) w dolnej części posiada krawędzie (27a, 27b).
20. Osłona zasilania według zastrz. 12–19 **znamienna tym**, że w podstawie (38) korpusu (19a) ukształtowane są żebra (30a, 30b, 33a, 33b) przebiegające wzdłuż garbu (9G).
21. Osłona zasilania według zastrz. 12–20 **znamienna tym**, że w dolnej części elementu (1a, 1b) osłony (25) ukształtowano otwory (11) blokady.
22. Osłona zasilania według zastrz. 12–21 **znamienna tym**, że dławnica (22) przewodów elektrycznych zamontowana jest w ściance tylnej (37) korpusu (19a), lub dławnica (23) przewodów elektrycznych zamontowana jest w podstawie (38) korpusu (19a).
23. Osłona zasilania według zastrz. 12–22 **znamienna tym**, że posiada korpus (19a) osadzony i ustalony w szczelinie (31) profilu szynoprzewodu (2b) i zamocowany do końca profilu szynoprzewodu (2b) za pomocą docisku (20) w kształcie płytki z otworami (35a, 35b) z połączeniem śrubowym (34a, 34b), przy czym głębokość wsunięcia korpusu (19) w szczelinę (31) profilu szynoprzewodu (2b) jest ograniczona progiem (39) wymodelowanym w korpusie (19a) a elementy (1a i 1b) osłony (25) są ustalane względem korpusu (19a) za pośrednictwem otworów (11) blokady i wypustów (9) w podstawie (38) oraz kołnierzy (1e, 1f) w osłonie (25).

Rysunki

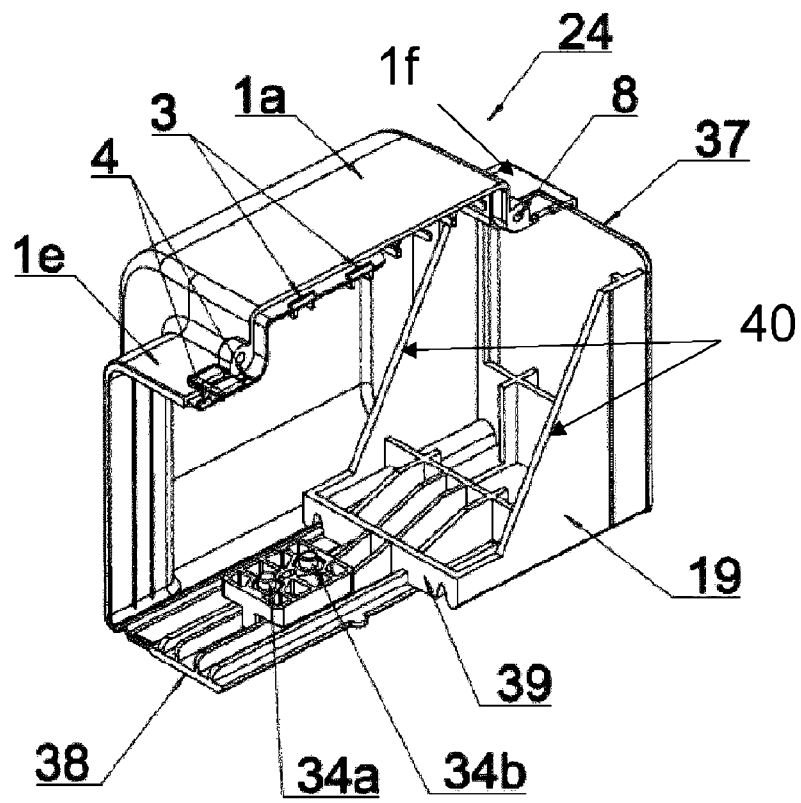

Fig. 1

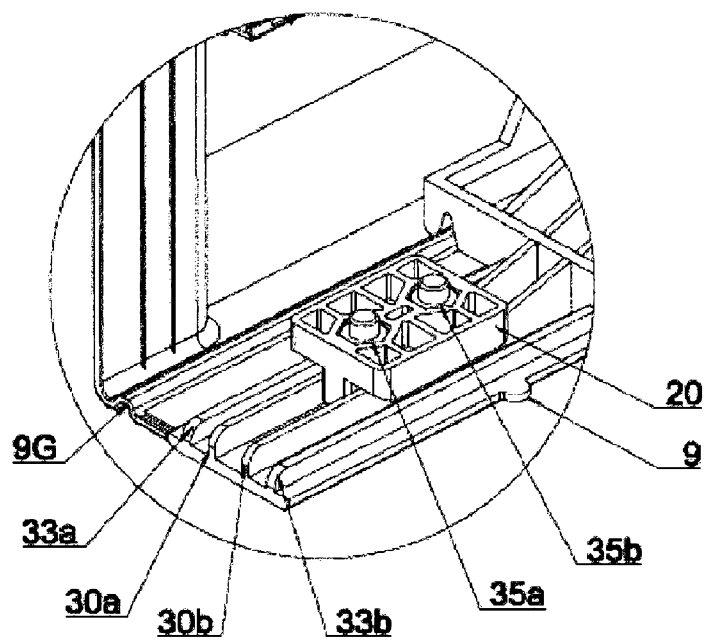

Fig. 2

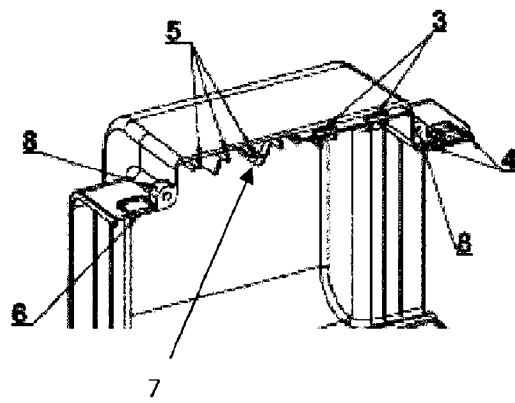

Fig. 3

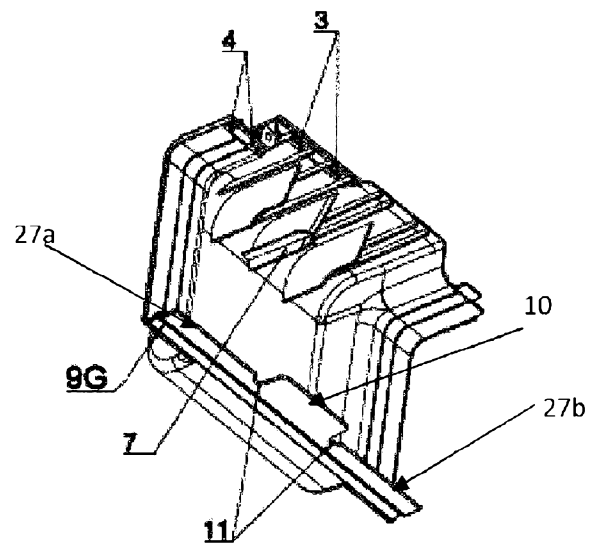

Fig. 4

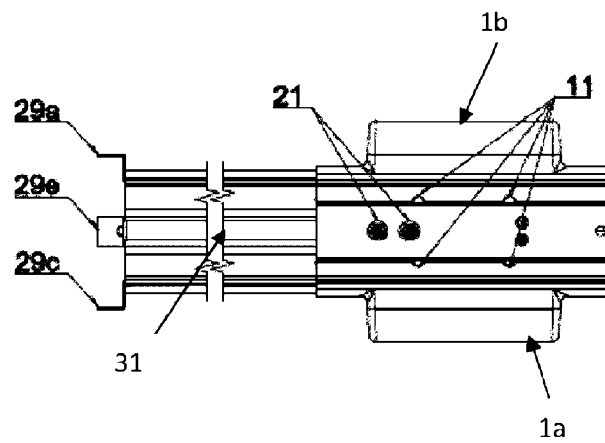

Fig. 5

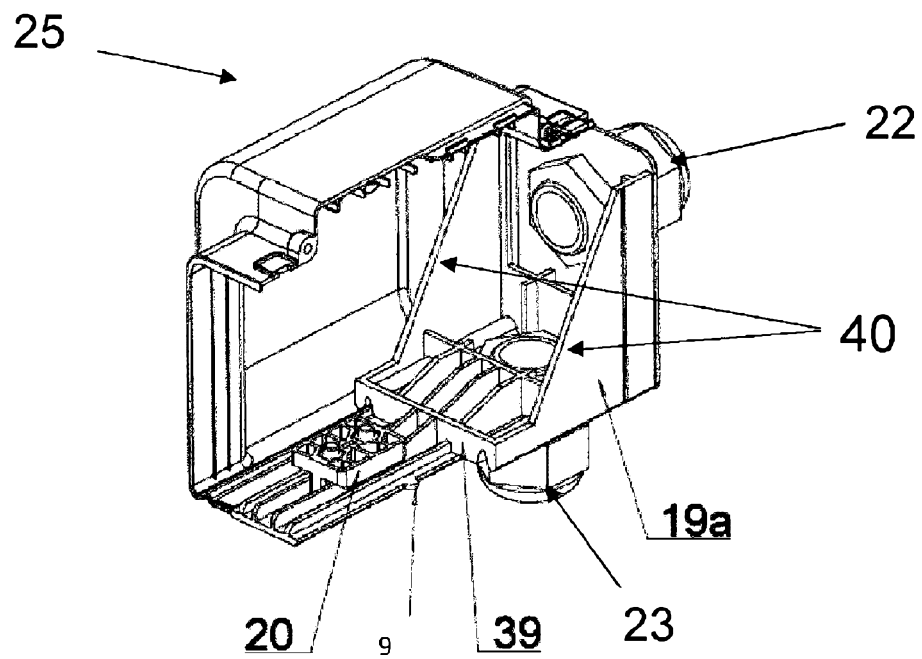

Fig. 6

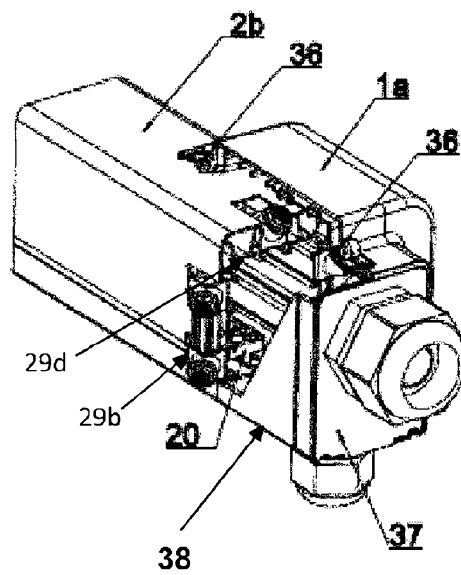

Fig. 7